

[Svend Auken]

dre end indenrigsministeren og hans kolleger i regeringen? Mit bidrag til det dårlige klima, kollisionen mellem indenrigsministeren og de kommunale organisationer, er meget beskedent. Det er indenrigsministeren, som har ansvaret, og ikke mig.

Nej, mit egentlige motiv til at tage ordet var at få afklaret, hvad det egentlig er, Folketinget skal arbejde videre med. De lovforslag, vi har til behandling her i dag, har et flertal sagt nej til konstruktionen af, og de er ikke sådan indrettet, at man gennem almindelige ændringsforslag kan gøre dem acceptable. Indenrigsministeren elsker ordet frugtbar, og lad os blive i dette frugtbarhedsbillede. Det er ikke sådan, at vi her har at gøre med en sund stamme, hvor vi bare skal bytte nogle grene ud undervejs i udvalgsarbejdet. Vi har her at gøre med en stamme, som er rådden, som er hul, som ikke kan bruges, og som man derfor er nødt til at fjerne, måske for at bygge et andet træ op i stedet.

Men indenrigsministeren har jo bragt Folketinget i den situation ved at komme så sent i folketingsåret med disse forslag, at det vil der, så vidt jeg kan bedømme, ikke være praktiske muligheder for, hvis man ellers skal overholde de tidsgrænser, indenrigsministeren og hans regering har aftalt sammen med Folketingets partier og Folketingets formand. Derfor vil vi stå i en situation, hvor der faktisk ikke er andre muligheder, end at enten stikker regeringen et nyt nederlag i lommen, eller også foreligger den parlamentariske situation, som jeg hele tiden har skånet indenrigsministeren for at diskutere, så længe han er alene om at repræsentere regeringen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, det er en skam, at hverken de tre ordførere, jeg har spurgt, eller indenrigsministeren, som jeg har spurgt, vil komme med en kommentar til det synspunkt, jeg har ført frem. Når man siger, der er en overskridelse på 2 mia. kr., mens de kommunale organisationer siger, at de 1,6 mia. kr. eksisterer i virkeligheden ikke, fordi rammen bør forhøjes med dette beløb, og når aftalen siger, at der først skal tages stilling til, om der er en overskridelse, når regnskabet er afsluttet, hvor er så overhovedet grundlaget for at

behandle sagen, som om der er en overskridelse? Jeg har ikke fået antydning af svar, og det er, fordi der ikke er noget fornuftigt svar at give.

Ministeren gjorde i sit indlæg her for nogen tid siden den bemærkning, at Socialdemokratiet kun har den venlige side af forslagene med, den med at fjerne deponeringsordningerne. Jeg vil gerne sige til ministeren, at det hænger sammen med, at hvis man tager fornuftige forhandlinger med kommunerne, så behøver man ikke straffeforanstaltninger som deponeringsordningerne. Man behøver ikke at erstatte dem med andre, skarpere midler. Det er der ingen grund til. Der er jo erfaring for, at man kan snakke sig til rette. Men der er også erfaring for, at man vender brodden frem fra allé sider, når man begynder at svinge pisken, som regeringen har gjort det i flere år nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 249:

*Forslag til lov om ændring af personskatte-
loven. (Det skrå skatteloft).*

Af Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 21/5 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne i skatteministerens sted gøre rede for regeringens holdning til det forslag, som Socialistisk Folkeparti har glædet os med her i aften.

SF skal ikke have utak for dette lovforslag. Jeg kan ganske vist ikke anbefale at